

Barraca codi 4758

Granera

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Baga de Vila-rúbia
Emplaçament Al marge de migdia del camí, prop del torrent de Cisnolla
Alçada: 698m

Coordenades:

Latitud: 41.7455
Longitud: 2.05543
UTM Est (X): 421462
UTM Nord (Y): 4621951

Classificació

Número de fitxa 08095-242
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Té la coberta enderrocada i està completament coberta de vegetació.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08094A00300001
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 20/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria aïllada i orientada al nord. La seva planta és circular (2m de diàmetre) i té la coberta completament enderrocada. El gruix de les parets és de 0,85m. Presenta un portal d'accés rectangular amb la llinda plana, amb una alçada de 1,5m i una amplada de 0,45m. També compta amb una finestra oberta a la part posterior de l'accés i aprofita la roca natural del terreny com a part de la construcció. No ha estat restaurada.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

